

نقاط کشور به خصوص در میان مردم دهات و ایلات و عشایر است...» در دستوراتی که محفل بهائیان صادر کرده بود راهکارهای رسیدن به اهداف مورد اشاره، ارائه شده بود که از جمله آن‌ها، راهاندازی محفل بهائی در نواحی فاقد محفل، و دایر کردن کلاس‌های رفع اشکال و نیز گردآوری «هرگونه کتب خطی یا مطبوع که دارای مطالبی درباره افکار و عقاید، روحيات و خصوصیات مرسوم و عادات یا هرنوع اطلاعات دیگری راجع به عشایر و ایلات» و ارسال آن به مرکز می‌باشد.^۲

از موضوعات جالب توجه، هم‌زمانی پایان برنامه دهالله اول بهائیان با اوج گیری نهضت اسلامی ملت ایران به رهبری مراجع معظم تقليد و در رأس آن‌ها امام خمینی(ره) است. امام و سایر علماء و مراجع، معتقد بودند که سران بهائیت در ایران، عمال اسرائیل‌اند و لایحه انجمان‌های ایالتی و ولایتی (مصطفیٰ دولت علم) بیشتر برای هموار ساختن راه نفوذ این فرقه در کشور طراحی شده است: «حساسیت موضوع، زمانی روشن می‌شود که دانسته شود بهائیان، ایران را بعد از اسرائیل دومنین سرزمنی بهائیان، و آن را مرکز قیام و تسخیر جهان می‌دانستند. آن‌ها با چاب نقشهٔ ذه ساله خود اهمیت ایران را برای بهائیان نشان دادند».

در بهار سال ۱۳۴۲ دوهزار نفر زن و مرد بهائی با مساعدت دولت ایران (یعنی همان کابینه اسدالله علم)، که به دستور امریکا، قیام ملت در ۱۵ خرداد همین سال را به خاک و خون کشید) از طریق فرودگاه مهرآباد به لندن رفتند تا در هشتم اردیبهشت در یک اجتماع پانزدهزار نفری برای معارفه گروه نه رهبری این فرقه شرکت جویند.^۳

اقدام نادرست و خلاف شرع و عرفی که خروش اعتراض آمیز امام خمینی را به دنبال داشت: «از چیزهایی که سوء نیت دولت حاضر را اثبات می‌کند، تشهیلاتی است که برای مسافرت دوهزار نفر یا بیشتر از فرق ضاله قائل شده است و به هر یک پانصد دلار ارز داده‌اند و قریب ۱۲۰۰ تومان تخفیف در بلیط هواپیما داده‌اند، به مقصد آنکه این عده در محفلی که در لندن از آن‌ها تشکیل می‌شود و صد درصد ضد اسلامی است شرکت کنند. در مقابل برای زیارت حجاج بیت الله الحرام چه مشکلات که ایجاد نمی‌کنند و چه اجحافات و خرج تراشی‌ها که نمی‌شود؟!»^۴

پنج روز پس از سرکوب خونین قیام پانزده خرداد نیز محفل ملی بهائیان تهران نامه تشویق‌آمیزی به نیمسار سرتیپ پرویز خسروانی (فرمانده زاندارمری ناحیه مرکز در زمان کشتار پانزده خرداد، و بعداً آجودان فرج، معاعون نخست وزیر و رئیس سازمان تربیت بدنی، و نیز مدیر عامل باشگاه تاج بعد از بازنیستگی) نوشته و طی آن، قیام حق طلبانه ملت مسلمان به رهبری مراجع

معظم تقیید و در رأس آنان امام خمینی را «تجاور ازادل و اوباش و رجاله» و «سوء عمل جهالی معروف به علم»! نامید و ضمن «تقدیر» از «رحمات و خدمات

شاید هیچ تحلیلی گویا تر از استاد موجود در بررسی ماهیت فرقه بهائیت و اقدامات مخرب و انحرافی پیروان آن وجود نداشته باشد. نوشتار حاضر، به بیان ناگفته‌هایی از بهائیت براساس بعضی اسناد اختصاص یافته است.

تاریخ معاصر ایران، ناگفته‌های بسیاری دارد که از جمله آن‌ها، نقش محترب فرقه بهائیت در تحولات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی ایران است و شرح آن فرضیتی بسیار گسترده می‌طلبد. آنچه در این مجال در بی‌آنکه اشاره به ناگفته‌هایی از فعالیت این فرقه است.

خشوبختانه، بر اساس استاد بهجامانده از دوران رژیم پهلوی، اطلاعات بسیار ارزشمندی از فعالیت‌های خیانت‌آمیز سران این فرقه در دسترس محققان و پژوهشگران قرار گرفته است، ضمن اینکه، خاطرات روشنگرانه عده‌ای از مطلعان، نظیر محرومان فضل الله مهندی معروف به صحیح، عبدالحسین آیتی (آواره سابق)، حسن نیکو و دیگران، که سال‌ها از نویسنده‌گان و مبلغان زبدۀ بهائیت بوده و سپس تائب شده و به دامان اسلام برگشته‌اند، می‌تواند خلاهای پژوهشی استاد را جبران نماید.

نفوذ و فعالیت گسترده بهائیان در سطوح بالای دستگاه اداری کشورمان در زمان سلطنت محمد رضا پهلوی بر کسی پوشیده نیست.^۵ ضمن اینکه در عصر پهلوی، پیوندهای مستحکم و آشکاری بین سران این فرقه و رژیم اشغالگر قسیس وجود داشت، همزمان با دوران نهضت ملی نفت به بعد، بهویژه سال ۱۳۴۲، فعالیت گسترده و سازماندهی شده‌ای از طرف بهائیان در کشورمان آغاز شد. متقابل در همان سال‌ها واعظ شهیر، مرحوم حجت‌الاسلام فلسفی، در سال ۱۳۴۴ به اشاره و دستور آیت‌الله‌العظمی بروجردی سخنرانی‌های روشنگر و پرشوری علیه بهائیت انجام داد که (بدرغم مخالفت شدید دسته‌ای از مسئولان عالی رتبه رژیم، نظیر اسدالله علم) از رادیو پخش شد و درواقع یکی از عکس‌عمل‌های مهم نیروهای مذهبی در مقابل گسترش فعالیت فرقه ضاله بود.^۶

استاد موجود، نکات مهمی از برنامه‌های بلندمدت بهائیان در این مقطع را فاش می‌سازد. اوین برنامه بلندمدت فرقه از سال ۱۳۴۲ شروع شد و در ۱۳۴۴ به پایان رسید. با رحلت مرحوم آیت‌الله بروجردی، هم‌زمان با اجرای سیاست‌های مورد نظر امریکایی‌ها توسط محمد رضا پهلوی در ایران، بهائیان هم فعالیت‌های خود را شدت بخشیدند.

در قسمتی از گزارشی که سال ۱۳۴۴ درباره برنامه دهالله فرقه تهیه (و به نظر شاه هم رسانده) شده چنین آمده است: «...به طوری که فوقاً به عرض رسید، از مفاد نامه‌ها و بخشنامه‌های صادره محفل مرکزی چنین استباط می‌گردد که هدف نهایی، ازدیاد وابستگان به فرقه بهائی و تا حد اکثر امکان نفوذ در تمام قسمت‌ها

امام خمینی: این جانب حسب وظیفه شرعیه به ملت ایران و مسلمین جهان اعلام خطر می کنم. قرآن کریم و اسلام در خطر است. استقلال مملکت و اقتصاد در معرض قبضه صهیونیست هاست که در ایران به شکل حزب بهائی ظاهر شدند و مدتی نخواهد گذشت که با این سکوت مرگبار مسلمین جهان اعلام خطر اقتصاد این مملکت را با تأیید عمال خود قبضه می کنند و ملت مسلمان را از هستی در تمام شئون ساقط می کنند.

تلوزیون ایران پایگاه جاسوسی یهود است

و از بیان علی این امر ابابی نداشتند. در گزارش زیر از سال ۱۳۵۶ آمده است: «طبق اطلاع، اخیراً شخصی به نام شهرام عیسی خانی، دانشجوی سال اول ریاضی داشکده علوم دانشگاه آذربایجان، در کلاس درس، سایر دانشجویان را به قبول مسلک بهائیت تشویق و چنین اظهار می دارد که دولت شوروی و انگلیس مخفیانه به بیهایان پول می دهدند که تا کمیته بیهایان را تقویت کنند. ما نیز افراد بهائی، به ویژه اشخاص را که به این مسلک پیووندند از نظر تأمین مسکن و کمک هزینه زندگی حمایت و کمک می کنیم.»^۲

در همین زمینه، گزارش بسیار جالی از جلسه بیهایان شیراز وجود دارد که مراحل پیشرفت و اهداف واقعی فعالیت بیهایان در ایران و خواسته اصلی ایشان را به خوبی نشان می دهد. قسمتی از گزارش سواک از سخنان فردی بهائی به نام ولی الله لقمائی چنین است: «کنون از امریکا و لندن صریحاً دستور داریم در این مملکت مدل لباس و یا ساختمانها و یا حجابی را رونق دهیم که مسلمانان از نسبت خود بردارند. به طوری که من مطالبی در منزل آقای معتمد فرات کردم و تمام دختران و پسران بهائی خوشحال شدند.» راهکارهایی که فرد بهائی فوق را از داده جالب است: «در ایران و کشورهای مسلمان دیگر هرچه بتوانید با پیروی از مدو تبلیغات، ملت اسلام را رنج دیده تا آن ها نگویند امام حسین [ع] فاتح دنیا بوده و علی [ع] غالب دنیا. البته بیهایان هم تصدیق دارند، ولی نه برای قرن اتم؛ اتنمی که به دست بیهایان درست می شود، اسلحه و مهمات به دست نوجوانان ما در اسرائیل ساخته می شود. این مسلمانان آخر به دست بیهایان از بین می روند و دنیای حضرت بهاءالله رونق می گیرد!»^۳

در ادامه، چند سند تاریخی در خصوص برنامه اول و دوم بیهایت در کشورمان در دهه های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ شمسی آورده شده است:

و سرعت عمل تیمسار نوشت: «تاریخ امر بهائی آن جناب را در ردیف همان چهره های درخشان و نگهبان مدنیت عالم انسانی ثبت و ضبط خواهد نمود!»^۴

در چنین شرایطی بود که امام خمینی، در پیامها و اعلامیه های کوبنده خویش بیهایان را عمال اسرائیل یاد کرد و با روشگری های خود، خواب خوش آن ها، و قدرت های مستبد و جهان خوار حامی شان در داخل و خارج کشور را برآورد: «این جانب حسب وظیفه شرعیه به ملت ایران و مسلمین جهان اعلام خطر می کنم. قرآن کریم و اسلام در خطر است. استقلال مملکت و اقتصاد در معرض قبضه صهیونیست هاست که در ایران به شکل حزب بهائی ظاهر شدند و ملت نخواهد گذشت که با این سکوت مرگبار مسلمین، تمام اقتصاد این مملکت را با تأیید عمال خود قبضه می کنند و ملت مسلمان را از هستی در تمام شئون ساقط می کنند. تلویزیون ایران پایگاه جاسوسی یهود است.^۵ و دولت ها ناظر آن هستند و از آن تأیید می کنند. ملت مسلمان تارفع این خطرها نشود سکوت نمی کنند و اگر کسی سکوت کند، در پیشگاه خداوند فاهر، مسئول... است.»^۶

به گواه اسناد موجود، محفل بیهایت، برای رسیدن به اهداف مهمتر خویش، برنامه دیگری تهیه کرد که اجرای آن از اوخر سال ۱۳۴۳، یعنی پس از تبعید امام (به جرم مخالفت با کاپیتو لاسیون) آغاز گردید. برنامه دوم بیهایت، که نه ساله بود، تا سال ۱۳۵۴ ادامه یافت و می توان گفت که در طول این برنامه، با حمایت شاه، امریکا و اسرائیل، تمامی ارکان رسمی کشور در اختیار بیهایان قرار گرفت. در ۱۳۵۱ طبق اسناد سواک، ۱۱۲ تن از امریای ارتش، شهریاری و زاندارمی از بیهایان بودند. «بیهایان در مدت کوتاهی چنان رشد کردند و مشاغل حساس را به اشغال خود درآوردند که در کابینه هویدا نه وزیر بهائی» حضور داشتند.^۷

از اسناد و گزارش های موجود در مرکز اسناد انقلاب اسلامی چنین روشن می شود که هر چه دوران شروع انقلاب اسلامی نزدیکتر می شد نفوذ روزافرion و همه جانبه این فرقه استعماری در تمامی ارکان حکومت افزون تر می گشت. به علاوه جسارت و جرئت بیهایان در سطح جامعه و مجتمع دانشگاهی افزایش می یافت، تا جایی که با وابستگی خود به بیگانگان افتخار می کردند

